

JMJ: PARAULES DEL SANT PARE A LA MISA DE CUATROVIENTOS

Heus ací les paraules del Sant Pare en el decurs de la multitudinària eucaristia (prop de dos milions de persones) a la base aèria de Cuatro Vientos, clausura de la JMJ Madrid 2011.

PARAULES DEL SANT PARE

L'INICI DE LA CELEBRACIÓ EUCARÍSTICA

Base de Cuatro Vientos de Madrid
Diumenge 21 d'agost de 2011

Estimats joves:

He pensat molt en vosaltres en aquestes hores que no ens hem vist. Espero que hàgiu pogut dormir una mica, tot i les inclemències del temps. Segur que en aquesta matinada haureu aixecat els ulls al cel més d'una vegada, i no només els ulls, també el cor, i això us haurà permès resar. Déu treu béns de tot. Amb aquesta confiança, i sabent que el Senyor mai ens abandona, comencem la nostra celebració eucarística plens d'entusiasme i fermes en la fe.

* * *

HOMILIA

Estimats joves:

Amb la celebració de l'Eucaristia vam arribar al moment culminant d'aquesta Jornada Mundial de la Joventut. Al veure-us aquí, vinguts en gran nombre d'arreu, el meu cor s'omple de goig pensant en l'afecte especial amb el que Jesús us mira. Sí, el Senyor us vol i us crida amics seus (cf. Jn 15,15). Ell ve a la vostra trobada i desitja acompanyar-vos en el vostre camí, per obrir-vos les portes d'una vida plena, i fer-vos partícips de la seva relació íntima amb el Pare. Nosaltres, per la nostra part, conscients de la grandesa del seu amor, desitgem correspondre amb tota generositat a aquesta mostra de predilecció amb el propòsit de compartir també amb els altres l'alegria que hem rebut. Certament, són molts en l'actualitat els que se senten atrets per la figura de Crist i desitgen conèixer-lo millor. Perceben que Ell és la resposta a moltes de les seves inquietuds personals. Però, qui és Ell realment? Com és possible que algú que ha viscut sobre la terra fa tants anys tingui res a veure amb mi avui?

En l'evangeli que hem escoltat (cf. Mt 16, 13-20), veiem representats com dues maneres diferents de conèixer a Crist. El primer consistiria en un coneixement extern, caracteritzat per l'opinió corrent. A la pregunta de Jesús: «Qui diu la gent que és el Fill de l'home?», Els deixebles responen: «Uns diuen que és Joan Baptista, altres que Elies, altres, Jeremies o algun dels profetes». És a dir, es considera a Crist com un personatge religiós més dels ja coneguts. Després, dirigint-se personalment als deixebles, Jesús els pregunta: «I vosaltres, qui dieu que sóc jo?». Pere respon amb el que és la primera confessió de fe: «Tu ets el Messies, el Fill del Déu viu». La fe va més enllà dels simples dades empíriques o

històrics, i és capaç de captar el misteri de la persona de Crist en la seva profunditat.

Però la fe no és fruit de l'esforç humà, de la seva raó, sinó que és un do de Déu: «Feliç de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat ni la carn ni la sang, sinó el meu Pare del cel». Té el seu origen en la iniciativa de Déu, que ens revela la seva intimitat i ens convida a participar de la seva mateixa vida divina. La fe no proporciona només alguna informació sobre la identitat de Crist, sinó que suposa una relació personal amb Ell, l'adhesió de tota la persona, amb la seva intel·ligència, voluntat i sentiments, a la manifestació que Déu fa de si mateix. Així, la pregunta de Jesús: «I vosaltres, qui dieu que sóc jo?», En el fons està impulsant als deixebles a prendre una decisió personal en relació a Ell. Fe i seguiment de Crist estan estretament relacionats. I, ja que suposa seguir el Mestre, la fe ha de consolidar-se i créixer, fer-se més profunda i madura, a mesura que s'intensifica i enforteix la relació amb Jesús, la intimitat amb Ell. Pere també i els altres apòstols van haver avançar per aquest camí, fins que la trobada amb el Senyor ressuscitat els va obrir els ulls a una fe plena.

Estimats joves, també avui Crist es dirigeix a vosaltres amb la mateixa pregunta que va fer als apòstols: «I vosaltres, qui dieu que sóc jo?». Responeu amb generositat i valentia, com correspon a un cor jove com el vostre. Digueu-li: Jesús, jo sé que Tu ets el Fill de Déu que has donat la teva vida per mi. Vull seguir-te amb fidelitat i deixar-me guiar per la teva paraula. Tu em coneixes i m'estimes. Jo em fio de tu i poso la meua vida sencera a les teves mans. Vull que siguis la força que em sostingui, l'alegria que mai em abandoni.

En la seva resposta a la confessió de Pere, Jesús parla de l'Església: «I jo al meu torn et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meua Església». Què significa això? Jesús construeix l'Església sobre la roca de la fe de Pere, que confessa la divinitat de Crist. Sí, l'Església no és una simple institució humana, com una altra qualsevol, sinó que està estretament unida a Déu. El mateix Crist es refereix com «la seva» Església. No es pot separar Crist de l'Església, com no es pot separar el cap del cos (cf. 1Co 12,12). L'Església no viu de si mateixa, sinó del Senyor. Ell és present enmig d'ella, i li dona vida, aliment i fortalesa.

Estimats joves, permeteu-me que, com successor de Pere, us convidi a enfortir aquesta fe que se'ns ha transmès des dels Apòstols, a posar a Crist, el Fill de Déu, al centre de la vostra vida. Però permeteu també que us recordi que seguir Jesús en la fe és caminar amb Ell en la comunió de l'Església. No es pot seguir Jesús en solitari. Qui cedeix a la temptació d'anar «pel seu compte» o de viure la fe segons la mentalitat individualista, que predomina en la societat, corre el risc de no trobar mai a Jesucrist, o d'acabar seguint una imatge falsa d'Ell.

Tenir fe és recolzar-se en la fe dels teus germans, i la teva fe serveixi igualment de suport per a la d'altres. Us demano, estimats amics, que estimeu l'Església, que us ha engendrat en la fe, que us ha ajudat a conèixer millor a Crist, que us ha fet descobrir la bellesa del seu amor. Per al creixement de la vostra amistat amb Crist és fonamental reconèixer la importància de la vostra joiosa inserció en les parròquies, comunitats i moviments, així com la participació en l'Eucaristia de cada diumenge, la recepció freqüent del sagrament del perdó, i el cultiu de l'oració i meditació de la Paraula de Déu.

D'aquesta amistat amb Jesús naixerà també l'impuls que porta a donar testimoni de la fe en els més diversos ambients, fins i tot allà on hi ha rebuig o indiferència. No es pot trobar a Crist i no donar-lo a conèixer als altres. Per tant, no us guardeu a Crist per vosaltres mateixos. Comuniquem als altres l'alegria de la vostra fe. El món necessita el testimoni de la vostra fe, necessita certament a Déu. Penso que la vostra presència aquí, joves vinguts dels cinc continents, és una meravellosa prova de la fecunditat del mandat de Crist a l'Església: «Aneu per tot el món i anuncieu l'Evangelí a tota la creació» (Mc 16,15). També a

vosaltres us pertoca l'extraordinària tasca de ser deixebles i missioners de Crist en altres terres i països on hi ha multitud de joves que aspiren a coses més grans i, albirant en els seus cors la possibilitat de valors més autèntics, no es deixen seduir per les falses promeses d'un estil de vida sense Déu.

Estimats joves, reso per vosaltres amb tot l'afecte del meu cor. Us encomano a la Mare de Déu, perquè ella us acompanyi sempre amb la seva intercessió maternal i us ensenyi la fidelitat a la Paraula de Déu. Us demano també que reseu pel Papa, perquè, com successor de Pere, pugui seguir confirmant els seus germans en la fe. Que tots en l'Església, pastors i fidels, ens apropem cada dia més al Senyor, perquè creixem en santedat de vida i donem així un testimoni eficaç que Jesucrist és veritablement el Fill de Déu, el Salvador de tots els homes i la font viva de la seva esperança. Amén.

